

ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของนักการเมือง ตำบลแหลมบัว
อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม
Factors Affecting the Image of Politicians in Laembua
Subdistrict,

Nakhonchaisi District, Nakhon Pathom Province

วัชรชัย นาคละมัย¹ & ไวกจน์ กุลาชัย²

Corresponding Author: waiphot.ku@ssru.ac.th

Received: 20/01/68 Revised: 13/04/68 Accepted: 13/04/68

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับปัจจัยด้านหลักธรรมาภิบาล ปัจจัยด้านการบริหารงาน ปัจจัยด้านทักษะการสื่อสาร และปัจจัยด้านความรู้ความสามารถของนักการเมือง ตำบลแหลมบัว อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม 2) ระดับภาพลักษณ์ของนักการเมือง ตำบลแหลมบัว อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม 3) การวิจัยเชิงปริมาณ ศึกษาปัจจัยด้านหลักธรรมาภิบาล การบริหารงาน ทักษะการสื่อสาร และความรู้ความสามารถที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของนักการเมือง ตำบลแหลมบัว กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ผู้นำชุมชน อสม. กลุ่มสตรี กลุ่มผู้สูงอายุ และประชาชนจาก 8 หมู่บ้าน รวม 380 คน ใช้วิธีวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และการวิเคราะห์ความแปรปรวน ผลการวิจัยพบว่าปัจจัย

¹วิทยาลัยการเมืองและการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

²College of Politics and Government, Suan Sunandha Rajabhat University

ทั้งสี่มีผลต่อภาพลักษณ์ของนักการเมืองในพื้นที่ 1) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 237 คน ช่วงอายุอยู่ระหว่าง 18 ถึง 66 ปีสถานภาพทางครอบครัวส่วนใหญ่สมรสมีบุตรแล้ว ระดับการศึกษาส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า สถานภาพการทำงานส่วนใหญ่เป็นบุคคลทั่วไป มีประสบการณ์ทำงานตั้งแต่น้อยกว่า 1 ปี จนถึง 30 ปี 2) ปัจจัยด้านหลักธรรมาภิบาลอยู่ในระดับมาก โดยเน้นความโปร่งใส นิติธรรม ความเสมอภาคการมีส่วนร่วม คุณธรรม และการใช้จ่ายงบประมาณอย่างคุ้มค่าเพื่อประโยชน์สูงสุด 3) ปัจจัยด้านการบริหารงานอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเน้นการจัดสรรงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพและการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด 4) ปัจจัยด้านทักษะการสื่อสาร มีความคิดเห็นในภาพรวมทั้งหมดอยู่ในระดับมาก โดยจะเน้นไปที่เรื่องนายกฯ มีรูปแบบการสื่อสารที่ดี ประชาชนในท้องถิ่นเข้าใจข้อมูลได้อย่างชัดเจนและถูกต้อง 5) ปัจจัยด้านความรู้ความสามารถมีความคิดเห็นในภาพรวมทั้งหมดอยู่ในระดับมาก โดยจะเน้นไปที่เรื่องนายกฯ เป็นผู้มีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ 6) ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของนักการเมืองอยู่ในระดับมาก โดยเน้นความสามารถในการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแหลมบัว 7) การวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยด้านทักษะการสื่อสารการบริหารงาน และหลักธรรมาภิบาลส่งผลต่อภาพลักษณ์ของนักการเมืองตำบลแหลมบัว คิดเป็น 100% โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p \leq 0.001$

คำสำคัญ: ปัจจัย; ภาพลักษณ์; นักการเมือง; จังหวัดนครปฐม

Abstract

This research aims to study: 1) the levels of factors related to good governance, management, communication skills, and the knowledge and abilities of politicians in Laem Bua Subdistrict, Nakhon Chai Si District, Nakhon Pathom Province; 2) the public image of politicians in Laem Bua Subdistrict; and 3) the quantitative research examines the factors related to good governance, management, communication skills, and knowledge and abilities that influence the public image of politicians in Laem Bua Subdistrict.

The sample group consisted of community leaders, health volunteers, women's groups, senior citizens, and citizens from 8 villages, totaling 380 people. Data analysis was performed using frequency distribution, percentage, mean, and variance analysis. The research findings are as follows: 1) The majority of the sample group was male (237 people) with an age range between 18 and 66 years. Most were married with children, and the majority had completed a master's degree or higher. In terms of employment, most were general citizens with work experience ranging from less than 1 year to 30 years. 2) The good governance factor was rated high, focusing on transparency, the rule of law, equality, participation, ethics, and the efficient use of the budget for maximum benefit. 3) The management factor was rated the highest, emphasizing effective budget allocation and resource use for optimal benefit. 4) The communication skills factor was rated

high overall, focusing on the mayor's effective communication style, with citizens in the area understanding the information clearly and accurately. 5) The knowledge and ability factor was also rated high overall, focusing on the mayor's knowledge and capabilities, which were appropriate for their position. 6) The public image of politicians was rated high, with an emphasis on the mayor's effective management. 7) The analysis found that communication skills, management, and good governance factors significantly influenced the public image of politicians in Laem Bua Subdistrict, accounting for 100%, with statistical significance at $p \leq 0.001$

Keywords: Factors; Image; Politician; Nakhon Pathom Province

บทนำ

ประเทศไทยดำเนินการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2475 อย่างไรก็ตาม การบริหารงานทั้งในระดับประเทศและระดับท้องถิ่นยังคงประสบปัญหาในด้านความโปร่งใส โดยเฉพาะการทุจริตและแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว ทำให้เกิดการคอร์รัปชันอย่างแพร่หลายในระดับท้องถิ่น ซึ่งส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยเฉพาะในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ที่มีหน้าที่จัดบริการสาธารณะ เช่น การพัฒนาคุณภาพชีวิต การจัดระเบียบชุมชน การรักษาความสงบ

เรียบร้อย การบริหารจัดการทรัพยากร และการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมในชุมชน (สรพลสิทธิ์ ชมพูนุช และกัมปนาท วงษ์วัฒนพงษ์, 2021, หน้า 423-440)

การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นพื้นฐานสำคัญในการส่งเสริมประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม โดยมีบทบาทในการให้ความรู้และฝึกปฏิบัติแก่ประชาชนเกี่ยวกับระบบประชาธิปไตย ผ่านการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับภารกิจของท้องถิ่น ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างความตระหนักในสิทธิและหน้าที่ของพลเมือง อันจะนำไปสู่การปกครองตนเองในอนาคต การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการปกครอง โดยประชาชนและเพื่อประชาชน ซึ่งมีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด โดยมีตัวแทนของประชาชนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทำหน้าที่แก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของชุมชนได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ในด้านการบริหาร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะหน่วยงานใกล้ชิดประชาชน มีบทบาทสำคัญในการบริการสาธารณะอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยต้องบริหารงานอย่างโปร่งใส ยุติธรรม และปราศจากการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ เพื่อสร้างสังคมที่มีวินัย โปร่งใส และยุติธรรม พร้อมทั้งพัฒนากฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้ทันสมัยและสอดคล้องกับมาตรฐานสากลด้วยเหตุนี้ คุณสมบัติของผู้บริหารการเมืองทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ ที่มาจากการเลือกตั้งจึงมีความสำคัญ โดยนักการเมืองเหล่านี้ต้องมีลักษณะเป็นพลเมืองไทยที่มีวินัยและปฏิบัติตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีความตื่นรู้ในฐานะพลเมือง และสามารถปรับตัวให้สอดคล้องกับสถานการณ์ มีความรับผิดชอบ และมุ่งมั่นที่จะทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม คุณสมบัติเหล่านี้จะช่วยให้นักการเมืองสามารถบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและยึดมั่นในหลักประชาธิปไตย

(สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2560, หน้า 10-11) กล่าวถึงความสำคัญของการสร้างภาพลักษณ์นักรการเมืองท้องถิ่นว่าเป็นแนวทางในการพัฒนานักรการเมืองให้มีคุณสมบัติที่เหมาะสมและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน อีกทั้งยังช่วยให้ระบบการเมืองของประเทศไทยพัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล โดยภาพลักษณ์เชิงบวกสามารถเสริมสร้างการจดจำและความรู้สึกที่ดีของประชาชนต่อนักรการเมืองในระบบประชาธิปไตย การเลือกตั้งถือเป็นกระบวนการสำคัญที่ประชาชนใช้เสียงของตนในการคัดเลือกผู้นำหรือผู้บริหาร ซึ่งลักษณะความเป็นผู้นำที่ดีเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้สมัครได้รับการสนับสนุนจากประชาชน ลักษณะดังกล่าวประกอบด้วย ความรู้ (Knowledge) ความริเริ่ม (Initiative) ความกล้าหาญและความเด็ดขาด (Courage and firmness) การมีมนุษยสัมพันธ์ (Human relations) ความยุติธรรมและซื่อสัตย์สุจริต (Fairness and Honesty) ความอดทน (Patience) ความตื่นตัวแต่ไม่ตื่นตูม (Alertness) ความภักดี (Loyalty) (รัตนภรณ์ แวกระโทก, 2552, หน้า 11) นอกจากนี้ ผู้นำยังต้องมีทักษะการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพเพื่อสร้างความเข้าใจและความไว้วางใจจากมวลชน การที่ประชาชนใช้ภาพลักษณ์หรือคุณลักษณะทางการเมืองของผู้สมัครเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจส่งผลให้เกิดผลดีหลายประการ เช่น นักรการเมืองจะระมัดระวังไม่กระทำการที่ส่งผลเสียต่อภาพลักษณ์ของตน เช่น การทุจริต การแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว หรือการกระทำที่ขัดต่อคุณธรรมจริยธรรม ขณะเดียวกัน นักรการเมืองจะพยายามสร้างภาพลักษณ์เชิงบวกผ่านการดำเนินกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม การแสดงวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน และการใกล้ชิดกับประชาชน ซึ่งจะส่งผลดีต่อการพัฒนาการ

ทางการเมืองในภาพรวม (ธนบัตร อัญมณคลพันธ์, ทศนีย์ ลักษณะนิชนัช, กมลพร กัลยาณมิตร และสฤติย์ นิยมญาติ, 2022, หน้า 154-174)

องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ถือเป็นรากฐานของการกระจายอำนาจจากส่วนกลางไปสู่ท้องถิ่น โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการกำหนดวิถีชีวิตและพัฒนาชุมชนในท้องถิ่นของตนอย่างเป็นอิสระ อบต. มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านต่าง ๆ ภายใต้กรอบกฎหมาย แต่สามารถกำหนดนโยบายการบริหารที่เหมาะสมต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างอิสระและมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังเป็นการนำทรัพยากรท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า (กิตติพงษ์ แซ่ลิ่ม, 2018, หน้า 45-60) การพัฒนาภาพลักษณ์ของนักการเมืองท้องถิ่นและการมีส่วนร่วมของประชาชน เป็นสิ่งที่ช่วยให้ประชาชนเกิดความไว้วางใจในผู้นำ ซึ่งสามารถส่งเสริมให้การปกครองส่วนท้องถิ่นมีการพัฒนาและแก้ไขปัญหาได้ตรงจุด การกระจายอำนาจและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นอย่างเป็นระบบ ช่วยให้การจัดการและวางแผนมีทิศทางที่ชัดเจนและเหมาะสมกับความต้องการของประชาชน นอกจากนี้ยังทำให้เกิดการบริหารจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด (ศิริรักษ์ บุญพร้อมรักษา, คมสันต์ ชีระพีช และวิชุดา จันทรวโรจน์, 2564)

ผู้ศึกษาในฐานะประชาชนที่อาศัยอยู่ในตำบลแหลมบัว จึงมีความสนใจที่จะศึกษาภาพลักษณ์ของนักการเมือง ตำบลแหลมบัว อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม เพื่อพัฒนาภาพลักษณ์ของนักการเมืองในพื้นที่ตำบลแหลมบัว เพื่อให้ทราบถึงปัญหาและความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ นำไปสู่การพัฒนา

องค์กรที่สอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล และตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง

การทบทวนวรรณกรรม

1. ปัจจัยด้านหลักธรรมาภิบาล

ความหมายของหลักธรรมาภิบาล ว่าด้วยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี (พ.ศ. 2542) หลักธรรมาภิบาล คือ การบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมอย่างเหมาะสม โดยเน้นความยุติธรรม ความโปร่งใส และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน เพื่อสร้างความมั่นคงและยั่งยืนให้กับประเทศ ตามที่ สุขุมพงศ์ ชาญนวงศ์, ปณิตา เชษฐนล้ำ, และคณะ (2023) ได้ให้ความหมายไว้ว่า หลักธรรมาภิบาล หมายถึง การบริหารและจัดการทรัพยากรทางเศรษฐกิจและสังคม โดยเชื่อมโยงสามภาคส่วนหลัก ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาสังคม เพื่อสร้างสมดุลระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ส่งเสริมความโปร่งใส ยุติธรรม และตรวจสอบได้ สอดคล้องกับ วรรณญา รักษาแก้ว, อรยา ปู่ฝ่าย, และคณะ (2024) หลักธรรมาภิบาลคือ การบริหารบ้านเมือง องค์กร หรือธุรกิจ ด้วยความรับผิดชอบ โปร่งใส ซื่อสัตย์สุจริต ยุติธรรม และพัฒนาสู่ความยั่งยืน

แนวคิดการสร้างธรรมาภิบาล ภูติศ นอขุนทด (2022) อ้างว่าการส่งเสริมธรรมาภิบาลต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาสังคม 1) บทบาทของภาครัฐ รัฐต้องวางรากฐานและรักษากฎระเบียบด้วยระบบการจัดการที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ และมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งปฏิรูประบบราชการให้ทันสมัย มีความรับผิดชอบด้านการเงิน และปฏิบัติงานตามหลักเหตุผล

2) บทบาทของภาคเอกชนและประชาสังคม ส่งเสริมการรวมตัวของประชาชนเพื่อ
เฝ้าระวังและต่อต้านการทุจริต ประชาสังคมมีบทบาทในการสร้างความตระหนักรู้
และสนับสนุนจรรยาบรรณ

เป้าหมายของธรรมาภิบาลในภาครัฐ ได้แก่ 1) การบริหารจัดการ
ภายใต้กรอบกฎหมาย การดำเนินงานของภาครัฐต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของ
กฎหมาย โดยเน้นการปฏิบัติที่สอดคล้องกับระเบียบ ข้อบังคับ และนโยบายที่
กำหนดไว้ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่ประชาชน ลดโอกาสของการกระทำที่ละเมิด
กฎหมาย และสร้างความมั่นคงทางด้านการบริหาร 2) การยกระดับความโปร่งใส
ในการปฏิบัติงาน โปร่งใสหมายถึงการเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณะในกระบวนการ
ทำงานและการตัดสินใจ เช่น การเปิดเผยงบประมาณ การประกาศผลโครงการ
จัดซื้อจัดจ้าง และการให้ข้อมูลที่ตรวจสอบได้ เพื่อให้ประชาชนมีความไว้วางใจใน
ระบบราชการ 3) การเพิ่มประสิทธิภาพด้านการเงินและความชำนาญ ภาครัฐต้อง
มีการจัดการงบประมาณอย่างคุ้มค่า ใช้ทรัพยากรอย่างเหมาะสม และลดความสูญ
เปล่า เพื่อให้เกิดผลประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน รวมถึงการพัฒนาศักยภาพของ
เจ้าหน้าที่รัฐในทุกกระดับ ด้วยการอบรมทักษะเฉพาะด้าน และการประยุกต์ใช้
เทคโนโลยีที่ทันสมัย และ 4) ส่งเสริมความเป็นธรรมและความโปร่งใส รัฐต้อง
ดำเนินการโดยยึดหลักความเป็นธรรมและเสมอภาค เช่น การให้โอกาสที่เท่าเทียม
ในด้านการรับบริการ การกำหนดนโยบายที่ไม่เลือกปฏิบัติ และการจัดการข้อ
ร้องเรียนอย่างยุติธรรม รวมถึงการสร้างระบบตรวจสอบภายในที่มีประสิทธิภาพ
เพื่อป้องกันการทุจริต (ภูติศ นอขุนทด, 2022)

สรุปได้ว่า หลักธรรมาภิบาลเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน โดยเน้นความร่วมมือระหว่างทุกภาคส่วนในการสร้างระบบที่โปร่งใส ยุติธรรม และตรวจสอบได้ เพื่อสร้างสมดุลระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง

2. ปัจจัยด้านการบริหารงาน

การบริหาร หมายถึง กระบวนการทำงานร่วมกันของกลุ่มบุคคลเพื่อบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ นิเวศน์ วงศ์สุวรรณ และอินทาศิริวรรณ (2012) ได้กล่าวถึงการบริหารแบบมีส่วนร่วม ซึ่งหมายถึงการที่บุคคลผู้บริหารใช้การจูงใจให้บุคคลผู้ปฏิบัติงานหรือบุคคลผู้ที่เกี่ยวข้องได้มีโอกาสมีส่วนร่วมในการคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมปฏิบัติงาน ร่วมรับผิดชอบ เพื่อพัฒนางานที่ปฏิบัติให้มีคุณภาพสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับ นพตล นิมสุวรรณ และสุเมธ พรหมอินทร์ (2021) เน้นการส่งเสริมทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำข้ามวัฒนธรรมของเยาวชนในตำบลปากอ จังหวัดสงขลา พบว่าการมีภาวะผู้นำที่ดีเป็นรากฐานสำคัญที่นำไปสู่ความสำเร็จในชีวิตส่วนตัว ครอบครัว และการทำงาน ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน พิมลพรรณ เพชรสมบัติ (2021) เสริมว่าเน้นความสำคัญของการทำงานเป็นทีมในองค์กร โดยระบุว่าการทำงานเป็นทีมช่วยให้เกิดความสำเร็จในงาน ต้องมีปฏิสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับเพื่อนมนุษย์ ส่งเสริมและพัฒนาอยู่เสมอ เพื่อให้สมาชิกและทีมมีศักยภาพและความพร้อมในการทำงาน บุญธิดา แก้วทอง, วรกฤต เกื่อนช้าง และวินัย ทองมัน (2022) กล่าวว่า การเสริมสร้างมนุษยสัมพันธ์ของบุคลากรตามหลักสังคหวัตถุ 4 มีผลต่อความสำเร็จขององค์กร และ Moshtari (2016) มองว่า การเสริมสร้างทรัพยากรและความสามารถในการจัดการความสัมพันธ์มีผล

อย่างมีนัยสำคัญต่อผลการทำงานร่วมกันระหว่างองค์กรด้านมนุษยธรรม ขณะที่ความเข้ากันได้ไม่ได้มีผลอย่างมีนัยสำคัญต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลว จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การบริหารที่มีส่วนร่วมและการทำงานเป็นทีมมีบทบาทสำคัญในการสร้างความสำเร็จและประสิทธิภาพในองค์กร การมีภาวะผู้นำที่ดีและการเสริมสร้างความร่วมมือในการทำงานสามารถผลักดันการพัฒนาและยกระดับคุณภาพงาน รวมทั้งพัฒนามนุษย์สัมพันธ์และทักษะในการจัดการความสัมพันธ์ภายในองค์กร ซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จทั้งในระดับบุคคลและองค์กร การบริหารแบบมีส่วนร่วมไม่เพียงแต่ทำให้บุคลากรมีโอกาสมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและการปฏิบัติงาน แต่ยังช่วยสร้างความสัมพันธ์ที่ดีและส่งเสริมการพัฒนาอย่างยั่งยืนในระยะยาวอีกด้วย

3. ปัจจัยด้านทักษะการสื่อสาร

การสื่อสารเป็นกระบวนการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร โดยมีลักษณะเป็นวงจรที่ไม่สิ้นสุด ทำให้ไม่สามารถระบุจุดเริ่มต้นหรือสิ้นสุดได้อย่างชัดเจน หลายผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความหมายของการสื่อสารในมุมมองต่าง ๆ ได้แก่ 1) แบลโลว์ กิลสัน และโอดิออร์น (Ballow, Gilson and Odiorne 1962, pp.123-135) กล่าวว่า การสื่อสารในองค์การหมายถึง การแลกเปลี่ยนคำพูด สัญลักษณ์ และตัวอักษรเพื่อส่งผ่านข่าวสาร เช่น นโยบายหรือคำสั่ง พร้อมรับฟังข้อเสนอแนะหรือความคิดเห็นกลับมา เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกัน 2) โรเจอร์ (Rogers, 1976 อ้างถึงใน วิทยากร วัฒนสินธ, 2561) ได้กล่าวว่า การสื่อสาร คือ การถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนข้อเท็จจริง ความรู้สึก ความคิด หรือการกระทำ โดยมีเป้าหมายเพื่อเปลี่ยนแปลงความรู้ ความเข้าใจ ทศนคติ หรือพฤติกรรม และ 3)

ชราชม์ (Schramm, 1973 อ้างถึงใน Mason, T., & Bawden, D., 2023, pp. 1159-1169) ได้กล่าวว่า การสื่อสารเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นซ้ำไปซ้ำมา หรือเป็นวงจรของการแลกเปลี่ยนข้อมูล โดยมีการแปลความหมายและส่งข้อมูลจนกระทั่งทั้งสองฝ่ายเข้าใจกัน

องค์ประกอบสำคัญของการสื่อสาร ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบหลัก คือ ผู้ส่งสาร (Sender) ผู้รับสาร (Receiver) และตัวสาร (Message) บริบทของการสื่อสารในองค์กร การสื่อสารในองค์กรมีบทบาทสำคัญในการช่วยให้องค์กรดำเนินงานตามแผนและบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ แตกต่างจากการสื่อสารในรูปแบบอื่น เช่น การสื่อสารระหว่างบุคคล (Interpersonal Communication) มุ่งเน้นการติดต่อส่วนตัวระหว่างบุคคล การสื่อสารมวลชน (Mass Communication) มุ่งเน้นการสื่อสารต่อมวลชนในวงกว้าง (Bisel, R., & Rush, K., 2021)

สรุปได้ว่า ความหมายของการสื่อสารในแต่ละบริบทอาจมีข้อจำกัดและวัตถุประสงค์ต่างกัน ผู้ใช้ต้องพิจารณาความเหมาะสมกับสถานการณ์เฉพาะ ทั้งนี้ ประสิทธิภาพของการสื่อสารในองค์กรจะช่วยลดอุปสรรคและเพิ่มความสำเร็จในการดำเนินงานตามเป้าหมาย

รูปแบบของการสื่อสารในองค์กร

การสื่อสารสามารถทำได้หลายรูปแบบ ซึ่งจะช่วยให้กระบวนการสื่อสารมีประสิทธิภาพมากขึ้น และสามารถเข้าใจสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ดีขึ้น การใช้หลายช่องทางช่วยในการคาดคะเนผลที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการสื่อสาร รวมทั้งการแก้ไข

ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการติดต่อกัน โดยช่องทางการสื่อสารหมายถึง วิธีการที่ใช้ในการส่งข่าวสารไปยังผู้รับโดยผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 เช่น การมองเห็น การได้กลิ่น การได้ยิน การสัมผัส หรือการลิ้มรส การสื่อสารมีหลายประเภทตามวิธีการที่ใช้ ได้แก่ 1) การติดต่อสื่อสารทางลายลักษณ์อักษร (Written Communication) การสื่อสารโดยใช้การเขียน เช่น การเขียนจดหมาย หนังสือเวียน ประกาศ หรือสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ โดยมักใช้ในองค์กรหรือธุรกิจ เพื่อบันทึกข้อมูลสำคัญ อย่างไรก็ตาม การใช้ลายลักษณ์อักษรอาจทำให้เกิดปัญหาหากไม่ได้ตรวจสอบข้อความอย่างรอบคอบ เนื่องจากการเขียนอาจทำให้มีความเข้าใจผิดจากผู้รับได้ง่ายกว่าการพูด การสื่อสารลายลักษณ์อักษรมักมีลักษณะเป็นการสื่อสารทางเดียวและต้องระวังในการใช้คำหรือคำสะกด (Timm, 1995) การติดต่อสื่อสารทางวาจา (Oral Communication) การสื่อสารด้วยการพูด เช่น การประชุม การสนทนาหรือการออกคำสั่งด้วยวาจา การสื่อสารทางวาจามักใช้ในบริบทต่าง ๆ เช่น การให้คำปรึกษา การสัมภาษณ์ หรือการสนทนาแบบเผชิญหน้า โดยเป็นการส่งผ่านข้อมูลจากผู้พูดไปยังผู้ฟังแบบทันทีทันใด แม้จะสะดวกและรวดเร็ว แต่ก็สามารถมีปัญหาหากใช้คำเฉพาะกลุ่ม หรือภาษาที่ไม่ชัดเจน คำพูดที่ใช้จึงต้องระมัดระวังและเหมาะสมตามสถานการณ์ (Albuquerque, U., 2015, pp.11-14) 3) การติดต่อสื่อสารทางเทคโนโลยี (Technologies Communication) การสื่อสารที่ใช้เทคโนโลยีในการติดต่อสื่อสาร เช่น การใช้โทรศัพท์ การประชุมออนไลน์ หรือการส่งข้อความทางอินเทอร์เน็ต เทคโนโลยีเหล่านี้ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสารในยุคปัจจุบัน เนื่องจากสามารถส่งผ่านข้อมูลไปยังผู้รับได้รวดเร็วและสะดวก การสื่อสารด้วยเทคโนโลยีมีข้อดีในการเอาชนะข้อจำกัด

ทางด้านเวลาหรือระยะทาง อีกทั้งยังสามารถสื่อสารข้อมูลได้อย่างชัดเจนและ
โปร่งใส

โดยสรุปแล้ว ช่องทางการสื่อสารจะเป็นตัวเชื่อมโยงระหว่างผู้บริหารกับ
พนักงานในการปฏิบัติงาน เพราะถ้าหากช่องทางการสื่อสารไม่มีประสิทธิภาพจะ
ทำให้เกิดอุปสรรค และส่งผลให้การสื่อสารนั้นด้อยประสิทธิภาพ ดังนั้น ผู้บริหาร
จะต้องเลือกใช้ช่องทางการสื่อสารให้เหมาะสม และต้องคำนึงถึงเรื่องคุณลักษณะ
ขั้นพื้นฐาน และความสามารถในการปฏิบัติงานของแต่ละบุคคลด้วย นอกจากนี้
ควรจะนำช่องทางการสื่อสารมาใช้ร่วมกันหลาย ๆ ประเภทเพื่อให้ได้ผลมากที่สุด
โดยเลือกใช้ช่องทางการสื่อสารตามลักษณะ และจุดมุ่งหมายของเรื่องที่ต้องการจะ
สื่อไปอย่างรอบคอบ

4. ปัจจัยด้านความรู้ความสามารถ

ความรู้ความสามารถ หมายถึง การมีองค์ความรู้ในงานดี รู้จักศึกษาหา
ความรู้ในเรื่องงานที่ทำอยู่ตลอดเวลา ทั้งการเรียนรู้ด้วยตนเอง องค์กร ผู้อื่น
อินเทอร์เน็ต เป็นต้น และสามารถนำความรู้นั้นมาปรับปรุงการทำงานให้ดียิ่งขึ้น
ซึ่งมีความสำคัญกับงานที่ต้องใช้ความรู้และทักษะเชิงวิชาการมาสนับสนุนการ
พัฒนาผลงานให้เหมาะสมและคุณลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล (Personal
Attributes) ที่จะส่งเสริมให้ผลลัพธ์หรือประสิทธิผลของการดำเนินงานให้ดียิ่งขึ้น
ดังนั้นควรจะมีการพัฒนาความรู้ความสามารถและทักษะต่าง ๆ เรียนรู้และนำ
ความรู้ใหม่ ๆ ประยุกต์ปรับใช้อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้การประกอบวิชาชีพสำเร็จ
ตามเป้าหมายและมีประสิทธิภาพ (Hambrick, D., Pink, J., 2008, pp. 261-278)

คำจำกัดความของ “ความรู้ความสามารถ” (Knowledge and Skills) มักจะได้รับการอธิบายจากนักวิจัยในหลายมิติ ซึ่งเกี่ยวข้องกับทั้งทฤษฎีและการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันหรือการทำงาน ได้แก่ Carnegie (1995 อ้างถึงใน Kalpana Thakur 2014, pp. 27-29) ในงานวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาและการพัฒนา ผู้เรียนได้ให้คำจำกัดความว่า “ความรู้ความสามารถ” หมายถึง การมีความเข้าใจในเนื้อหาหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาหรือหัวข้อที่ศึกษา รวมถึงการนำไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยการแสดงออกของทักษะที่เหมาะสมและการตัดสินใจที่ถูกต้องในขณะนั้น เดวิส (อ้างถึงใน Eraut, Michael 2004, pp. 247-273) ได้กล่าวถึงว่า “ความรู้ความสามารถ” คือการผสมผสานระหว่างความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาและประสบการณ์ พร้อมกับทักษะหรือความสามารถในการใช้ความรู้เหล่านั้นอย่างมีประสิทธิภาพในสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ บาร์เรตต์ (Barrett อ้างถึงใน Côté, Stéphane, 2014, pp.459-135) ได้ให้คำจำกัดความว่า “ความรู้ความสามารถ” เป็นการเข้าใจเรื่องราวที่ได้รับการเรียนรู้ และความสามารถในการใช้สิ่งที่เรียนรู้มาอย่างมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติ การเชื่อมโยงระหว่างความรู้ที่ได้เรียนรู้กับการปฏิบัติงานในสภาพแวดล้อมจริง และทฤษฎีของบลูม (Bloom, 1956) ได้นำเสนอทฤษฎีเกี่ยวกับระดับของการเรียนรู้ใน 6 ระดับ ได้แก่ ความรู้ (Knowledge), การเข้าใจ (Comprehension) การประยุกต์ใช้ (Application) การวิเคราะห์ (Analysis) การสังเคราะห์ (Synthesis) และการประเมินผล (Evaluation) โดยการเรียนรู้จะต้องครอบคลุมหลายระดับเพื่อพัฒนา “ความรู้ความสามารถ” ที่ครบถ้วน

ปัจจัยที่มีผลต่อ “ความรู้ความสามารถ” ประกอบด้วยหลายองค์ประกอบที่สามารถส่งผลต่อการเรียนรู้และการพัฒนาในชีวิตจริง ได้แก่ 1) การศึกษาและการฝึกอบรม การศึกษาที่ดีและการฝึกอบรมที่เหมาะสมช่วยเพิ่มพูนความรู้ในด้านต่าง ๆ และเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนา “ความรู้ความสามารถ” โดยเน้นการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและตลาดงาน (Mulder อ้างถึงใน Winterton J. 2017, p. 1) การฝึกอบรมเฉพาะทาง เช่น การฝึกทักษะที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ เป็นการเสริมสร้างทักษะและความสามารถในการใช้ความรู้ในสถานการณ์ที่หลากหลาย 2) ประสบการณ์การทำงาน ประสบการณ์การทำงานในสถานการณ์จริงทำให้บุคคลสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ และพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาที่เกี่ยวข้อง (Davis, 2005) ความสามารถในการทำงานที่ดีมักเกิดจากการนำทฤษฎีและความรู้มาใช้ในการปฏิบัติจริง ซึ่งช่วยเสริมสร้างทักษะที่จำเป็นในบริบทของการทำงาน 3) การสื่อสารและการทำงานร่วมกันการพัฒนาความรู้ความสามารถไม่ได้จำกัดเพียงแค่การเรียนรู้ทางทฤษฎีแต่ยังรวมถึงทักษะการสื่อสารและการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Barrett, 2000) การร่วมมือกับทีมงานและการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพสามารถช่วยเสริมสร้างความสามารถในการทำงานที่ดี 4) การคิดวิเคราะห์และการตัดสินใจ การพัฒนาความรู้ความสามารถยังเกี่ยวข้องกับทักษะการคิดวิเคราะห์และการตัดสินใจที่ดี ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการใช้ความรู้เพื่อการแก้ปัญหาหรือการตัดสินใจในสถานการณ์ต่าง ๆ (Tynjala 2008, pp.181-193) ความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหาและหาทางเลือกที่เหมาะสมสามารถนำไปสู่การปรับใช้ความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ 5) การปรับตัวและเรียนรู้จากการทำงาน ความสามารถ

ในการเรียนรู้จากประสบการณ์และปรับตัวตามสถานการณ์ใหม่ ก็มีผลต่อการพัฒนา “ความรู้ความสามารถ” การทำงานในสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลาทำให้บุคคลต้องปรับทักษะและความรู้ของตนเพื่อรับมือกับความท้าทาย (Schmidt 2013, pp. 755-766) ปัจจัยเหล่านี้มีความสำคัญในการพัฒนาและเสริมสร้าง “ความรู้ความสามารถ” ซึ่งไม่เพียงแต่การเรียนรู้ในเชิงทฤษฎี แต่ยังรวมถึงการฝึกฝนทักษะที่สามารถนำไปใช้ได้จริงทั้งในด้านการทำงานและชีวิตประจำวัน

โดยสรุป การพัฒนา “ความรู้ความสามารถ” ต้องอาศัยการเรียนรู้ที่หลากหลาย ทั้งจากการศึกษา ประสบการณ์ การสื่อสาร การคิดวิเคราะห์ และความสามารถในการปรับตัว ซึ่งจะช่วยให้บุคคลสามารถประสบความสำเร็จในการทำงานและการใช้ชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ควรมีการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อให้บุคคลสามารถพัฒนาทักษะให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเทคโนโลยี ควรนำการฝึกอบรมและการปฏิบัติจริงมาใช้ร่วมกัน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ครบถ้วนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ รวมทั้งส่งเสริมการทำงานร่วมกันและการสื่อสารที่ดีภายในองค์กร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการแลกเปลี่ยนความรู้ พัฒนา ทักษะการคิดวิเคราะห์และการตัดสินใจ โดยฝึกให้สามารถประเมินสถานการณ์และเลือกแนวทางแก้ปัญหาได้อย่างรอบคอบ และสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในองค์กรที่ส่งเสริมให้บุคคลสามารถพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

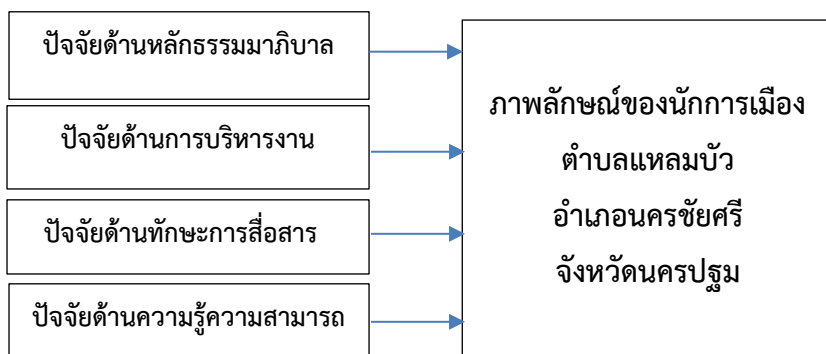
กรอบแนวคิดของการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการศึกษาเชิงลึก
ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของนักรการเมือง ตำบลแหลมบัว อำเภอนครชัยศรี
จังหวัดนครปฐม ผู้วิจัยจึงได้สรุปเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัยดังนี้

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราว และบุคคลทั่วไป ในพื้นที่ตำบลแหลมบัว อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม ทั้ง 8 หมู่บ้าน จำนวน 7,272 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) โดยใช้สูตรการคำนวณประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตาราง Krejcie and Morgan ได้ขนาดกลุ่ม

ตัวอย่าง จำนวนทั้งสิ้น 380 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราวและบุคคลทั่วไป ในพื้นที่ตำบลแหลมบัว อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม ทั้ง 8 หมู่บ้าน (Krejcie & Morgan อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด 2559, หน้า 4) กรณีทราบจำนวนประชากรกำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ 95% และยอมให้มีความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าไม่เกิน 5%

ตารางที่ 1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละหมู่บ้านภายใน ตำบลแหลมบัว อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม ตามสัดส่วนของประชากร

พื้นที่	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
หมู่ที่ 1 หุ่งแหลมบัว	746	40
หมู่ที่ 2 หุ่งแหลมบัว	910	50
หมู่ที่ 3 ท้องไทร	777	40
หมู่ที่ 4 ลาดสะแก	541	30
หมู่ที่ 5 โคกเขมา	803	40
หมู่ที่ 6 คอกช้าง	1284	65
หมู่ที่ 7 ห้วยกรด	920	50
หมู่ที่ 8 หุ่งน้อย	1291	65
รวม	7,272	380

การวิเคราะห์ลักษณะทางประชากรของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ลักษณะประชากร พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 237 คน คิดเป็นร้อยละ 62.40 และเพศหญิง จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 37.60 อายุของกลุ่มตัวอย่างอยู่ที่ 18 ถึง 66 ปี มีค่าเฉลี่ยของอายุอยู่ที่ 39

ปี สถานภาพสมรสส่วนใหญ่ สถานภาพสมรส มีบุตร จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 40.30 รองลงมา สถานภาพสมรส ไม่มีบุตร จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 34.20 สถานภาพโสด จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 25 และสถานภาพหย่าร้าง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.50 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่ ระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า จำนวน 243 คน คิดเป็นร้อยละ 65 รองลงมาคือ ม.6/ปวช./ปวส. จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 18.40 และระดับปริญญาตรี จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 16.60 สถานภาพการทำงานส่วนใหญ่ เป็นบุคคลทั่วไป จำนวน 290 คน คิดเป็นร้อยละ 76.30 รองลงมา ข้าราชการ จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 16.80 ลูกจ้างชั่วคราว จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 6.10 และลูกจ้างประจำ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.80 และประสบการณ์ทำงานของกลุ่มตัวอย่างอยู่ที่น้อยกว่า 1 ปี ถึง 30 ปี

ในการหาความเชื่อมั่นโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's alpha coefficient) หลังจากผู้วิจัยได้ทดสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้จัดทำ Pilot Test กับกลุ่มตัวอย่างนำร่องจำนวน 30 คน เพื่อนำมาทดสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือแล้วนั้น ได้ทำการพิจารณาจากการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ซึ่งได้ค่าสถิติดังนี้

ตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาข้อคำถามที่เกี่ยวข้องกับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของนักการเมืองตำบลแหลมบัว อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม

ส่วนของคำถาม	ค่าอัลฟาแสดงความเชื่อมั่น
	กลุ่มทดลอง (n=30)
ปัจจัยด้านหลักธรรมาภิบาล	0.849
ปัจจัยด้านการบริหารงาน	0.883
ปัจจัยด้านทักษะการสื่อสาร	0.862
ปัจจัยด้านความรู้ความสามารถ	0.854
ภาพลักษณ์ของนักการเมือง	0.776

เกณฑ์การพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (α) มีค่าระหว่าง $0 < \alpha < 1$ ผลจากการทดสอบค่าความเชื่อมั่น พบว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเมื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างทดลอง (Pilot Test) จำนวน 30 ตัวอย่าง มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยคำถามในแต่ละตัวแปรมีระดับความเชื่อมั่นระหว่าง 0.776 - 0.849 ซึ่งผลของค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของทั้งสองกลุ่มตัวอย่าง เป็นไปตามเกณฑ์ (Nunnally, 1978)

การวิเคราะห์ปัจจัยด้านหลักธรรมาภิบาลที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของนักการเมือง

ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ เพื่อทดสอบว่า การวิเคราะห์ตัวแปรปัจจัยด้านหลักธรรมาภิบาล ประกอบด้วย 1) หลักความโปร่งใส 2) หลักนิติธรรม 3) หลักความเสมอภาค 4) หลักการมีฉันทานุมัติร่วมในสังคม 5) หลักคุณธรรม จริยธรรม 6) หลักความคุ้มค่า สามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตาม ได้ร้อยละ 38.80 โดยที่ $F = 221.722$, $p \leq 0.001$ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง

ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ในหลักคุณธรรม จริยธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($\beta = 0.683$, $p \leq 0.001$) รองลงมา ได้แก่ หลักนิติธรรม ($\beta = 0.166$, $p \leq 0.001$) หลักการมีฉันทานุมัติร่วมในสังคม ($\beta = 0.143$, $p \leq 0.001$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ หลักความโปร่งใส ($\beta = 0.102$, $p \leq 0.003$) ส่วนในหลักความคุ้มค่า และหลักความเสมอภาค ไม่ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของนักการเมือง แต่อย่างใด

การวิเคราะห์ปัจจัยด้านการบริหารงานที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของนักการเมือง

พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ในด้านการบริหารงานในภาพรวม มีค่าอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 19.771$, S.D. = 3.105) ทั้งนี้ ด้านการบริหารงานแต่ละเรื่อง ข้อที่มีระดับความคิดเห็นมากที่สุดเรียงตามลำดับ ได้แก่ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแหลมบัว มีการจัดสรรงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่าเกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.772) นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแหลมบัวมีนโยบายการบริหารจัดการด้านบริการสาธารณะที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.817) มีมาตรการที่ดีในการกระตุ้นเศรษฐกิจในท้องถิ่น ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.911) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแหลมบัวมีหลักการบริหารบุคลากรที่ดี ทำให้บุคลากรทำงานด้วยความตั้งใจ

ใช้ความรู้ความสามารถในการบริหารแก่ประชาชนในท้องถิ่นได้ ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.996)

การวิเคราะห์ปัจจัยด้านทักษะการสื่อสารที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของ นักการเมือง

พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ในด้านทักษะการสื่อสารในภาพรวม มีค่าอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 18.794$, S.D. = 3.658) ทั้งนี้ ด้านทักษะการสื่อสารแต่ละเรื่อง ข้อที่มีระดับความคิดเห็นมากที่สุดเรียงตามลำดับ ได้แก่.นายกมีรูปแบบการสื่อสารที่ดี ประชาชนในท้องถิ่นเข้าใจข้อมูลได้อย่างชัดเจนและถูกต้อง ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = 0.850) รูปแบบการสื่อสารที่ดีของนายก ช่วยส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่นได้ ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.907) รูปแบบการสื่อสารของนายกที่ออกแบบไว้ ส่งผลให้บุคลากรมีข้อมูลที่ถูกต้องในการให้บริการประชาชน ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.949) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ นายกมีความเข้าใจในเทคโนโลยี สามารถใช้เพื่อการเผยแพร่ข้อมูลให้กับประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.47$, S.D. = 1.081)

การวิเคราะห์ปัจจัยด้านความรู้ ความสามารถที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของ นักการเมือง

พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ในด้านความรู้ ความสามารถ ในภาพรวม มีค่าอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 18.239$, S.D. = 3.733) ทั้งนี้ ด้านความรู้ ความสามารถ แต่ละเรื่อง ข้อที่มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด เรียงตามลำดับ ได้แก่ นายกฯ เป็นผู้มีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.940) นายกฯ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาท้องถิ่นให้มีความเจริญก้าวหน้าได้ ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = 0.950) นายกฯ มีความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยี สามารถปรับประยุกต์กับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้ ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.68$, S.D. = 0.969) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการแก้ความเดือดร้อนให้กับประชาชนได้อย่างรวดเร็ว ไม่ล่าช้า และไม่เลือกปฏิบัติ ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.43$, S.D. = 0.982)

การวิเคราะห์ปัจจัยภาพลักษณ์ของนักการเมือง

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภาพลักษณ์ของนักการเมือง

ภาพลักษณ์ของนักการเมือง (มาตรวัด 1-5, n=380)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแหลมบัว บริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.94	.921	มาก
2. นายกฯ มีทักษะสื่อสารที่ดี	3.81	.858	มาก
3. นายกฯ บริหารงานด้วยความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้	3.64	.840	มาก
4. นายกฯ มีความประพฤติดี ดำเนินงานใจ และการปฏิบัติหน้าที่	3.57	.784	มาก
5. นายกฯ มีความรู้ความสามารถ เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่รับผิดชอบ	3.63	.820	มาก
6. นายกฯ องค์การบริหารส่วนตำบลแหลมบัว บริหารด้วยความยุติธรรม	3.75	.921	มาก
รวมเฉลี่ย	22.331	3.679	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ในด้านภาพลักษณ์นักการเมืองในภาพรวม มีค่าอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 22.331, S.D. = 3.679) ทั้งนี้ ด้านภาพลักษณ์นักการเมืองแต่ละเรื่อง ข้อที่มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด เรียงตามลำดับ ได้แก่ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแหลมบัว บริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.94, S.D. = 0.921) นายกฯ มีทักษะสื่อสารที่ดี ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.81, S.D. = 0.854) นายกฯ องค์การบริหารส่วนตำบลแหลมบัว บริหารด้วยความ ซึ่งมึระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.75,

S.D. = 0.921) นายกข บริหารงานด้วยความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้ ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64$, S.D. = 0.840) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ นายกข มีความประพฤติดี ด้านวาจา ใจ และการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.57$, S.D. = 0.784)

การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของนักรการเมือง ตำบลแหลมบัว อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม

การวิเคราะห์ปัจจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของนักรการเมือง ตำบลแหลมบัว อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม ได้แก่ ด้านหลักธรรมาภิบาล ด้านการบริหารงาน ด้านทักษะการสื่อสาร และด้านความรู้ ความสามารถ

1) การตรวจสอบปัจจัยที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของนักรการเมือง ตำบลแหลมบัว อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม

การตรวจสอบความเหมาะสม ด้านหลักธรรมาภิบาล ด้านการบริหารงาน ด้านทักษะการสื่อสาร และด้านความรู้ ความสามารถส่งผลต่อภาพลักษณ์ของนักรการเมือง ตำบลแหลมบัว อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม โดยแรงงานสัมพันธ์ ใช้ค่า VIF (Variance Inflation Factor) มีค่าไม่เกิน 5 ค่า Tolerance มีค่าไม่ต่ำกว่า 0.2 และค่า Eigen Value มีค่าไม่เกิน 10.0 เพื่อให้ตัวแปรอิสระทั้ง 7 ตัว ไม่มีความสัมพันธ์กัน และไม่เกิดความสัมพันธ์เชิงพหุปัจจัย (Multicollinearity) ผลการทดสอบ ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมปัจจัยที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของนักรการเมือง ตำบลแหลมบัว อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม

ลำดับ	แบบจำลอง	B	t	Collinearity	Statistic
				Tolerance	VIF
Model 1	ค่าคงที่	14.692	14.378		
	ปัจจัยด้านทักษะการสื่อสาร	.907	41.986	1.000	1.000
Model 2	ค่าคงที่	9.451	13.657		
	ปัจจัยด้านทักษะการสื่อสาร	.589	30.324	.508	1.970
	ปัจจัยด้านหลักธรรมมาภิบาล	.453	23.327	.508	1.970
Model 3	ค่าคงที่	2.842E-14	-		
	ปัจจัยด้านทักษะการสื่อสาร	.405	-	.410	2.440
	ปัจจัยด้านหลักธรรมมาภิบาล	.413	-	.502	1.992
	ปัจจัยด้านการบริหารงาน	.344	-	.611	1.636
Model 4	ค่าคงที่	1.535E-14	-		
	ปัจจัยด้านทักษะการสื่อสาร	.405	-	.406	2.466
	ปัจจัยด้านหลักธรรมมาภิบาล	.413	-	.400	2.500
	ปัจจัยด้านการบริหารงาน	.344	-	.570	1.755
	ปัจจัยด้านความรู้ความสามารถ	.000	-	.471	2.123

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

หมายเหตุ ค่าสูงสุดของ Eigen Value ของ Model ทั้ง 4 แบบ = 1.982, 2.967, 3.955 และ 4.947

จากภาพที่ 1 ผลการตรวจสอบความสัมพันธ์ปัจจัยทุกปัจจัยของแบบจำลองที่ 1 - แบบจำลองที่ 4 พบว่า ค่า VIF (Variance Inflation Factor) ที่สูงสุด เท่ากับ 2.500 ซึ่งมีค่าไม่เกิน 5 ค่า Tolerance ที่มีค่าน้อยที่สุด เท่ากับ .400 ซึ่งไม่ต่ำกว่า 0.2 และค่า Eigen Value ที่สูงสุด เท่ากับ 4.947 ซึ่งมีค่าไม่เกิน 10.0 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรอิสระที่ทำการวิเคราะห์ในแบบจำลองไม่มีความสัมพันธ์กันซึ่งไม่ก่อให้เกิดความสัมพันธ์เชิงพหุระหว่างปัจจัย (Multicollinearity) ข้อมูลจึงมีความเหมาะสมในการใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

2) การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของนักรการเมือง ตำบลแหลมบัว อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม

การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของนักรการเมือง ตำบล
แหลมบัว อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม ใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ
แบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) โดยนำตัวแปรเข้าไป
พยากรณ์ในตัวแบบ (Model) ทีละตัว ผลการทดสอบได้แบบจำลอง ดังตารางที่
4.13

สมมติฐาน ปัจจัยด้านหลักธรรมมาภิบาล ปัจจัยด้านการบริหารงาน
ปัจจัยด้านทักษะการสื่อสาร และปัจจัยด้านความรู้ความสามารถ ที่มีส่งผลต่อ
ภาพลักษณ์ของนักรการเมือง ตำบลแหลมบัว อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม
ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของนักรการเมือง ตำบลแหลมบัว
อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม

ภาพลักษณ์ของนักรการเมือง					
ตำบลแหลมบัว อำเภอนคร	Model 1	Model 2	Model 3	Model 4	
ชัยศรี จังหวัดนครปฐม (IPT)					
ค่าคงที่	14.692	9.451	2.842	1.535	
ปัจจัยด้านทักษะการสื่อสาร	.907	.589	.405	.405	
(CSF)					
ปัจจัยด้านการบริหารงาน		.453	.413	.413	
(KSF)					
ปัจจัยด้านหลักธรรมมาภิบาล			.344	.344	
(AEF)				.000	

ปัจจัยด้านความรู้ ความสามารถ (AFF)				
R ²	.823		1.000	1.000
		.928		
S.E.	3.800		.000	.000
		2.434		
F	1762.826	2420.035	-	-
P-value of F			<.001	<.001
	<.001	<.001		

*.มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัย

จากตารางที่ 4 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของนักการเมือง ตำบลแหลมบัว อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม

การวิเคราะห์ตัวแบบจำลองที่ 1 เมื่อนำตัวแปร ปัจจัยด้านทักษะการสื่อสาร (CSF) เข้ามาในตัวแบบ พบว่าความสามารถในการอธิบายภาพลักษณ์ของนักการเมือง เพิ่มขึ้นเป็น 82.30% โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p \leq 0.001$ แสดงว่าตัวแบบนี้สามารถอธิบายภาพลักษณ์ของนักการเมืองได้ดีในระดับหนึ่ง มีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ ± 3.800 แสดงว่าค่าประมาณการมีความผันผวนปานกลาง ปัจจัยด้านทักษะการสื่อสาร (CSF) มีผล

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ต่อภาพลักษณ์ของนักการเมืองในตำบลแหลมบัว อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม แสดงว่าทักษะการสื่อสารเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างภาพลักษณ์ที่ดี โดยสามารถเขียนเป็นสมการถดถอยในรูปแบบของคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

$$IPT = 14.692 + 0.907(CSF)$$

สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านทักษะการสื่อสาร (CSF) มีผลสำคัญต่อภาพลักษณ์ของนักการเมืองในตำบลแหลมบัว อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม

การวิเคราะห์ตัวแบบจำลองที่ 2

เมื่อเพิ่มตัวแปร ปัจจัยด้านการบริหารงาน (KSF) เข้ามาในตัวแบบพบว่า ความสามารถในการอธิบายภาพลักษณ์ของนักการเมือง เพิ่มขึ้นเป็น 92.80% โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p \leq 0.001$ แสดงว่าตัวแบบนี้สามารถอธิบายภาพลักษณ์ของนักการเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพสูง มีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ ± 2.434 แสดงถึงความแม่นยำในการพยากรณ์ในระดับหนึ่ง แต่ยังมีการเบี่ยงเบนเล็กน้อย ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อภาพลักษณ์ของนักการเมือง ได้แก่ ปัจจัยด้านทักษะการสื่อสาร (CSF) และปัจจัยด้านการบริหารงาน (KSF) ทั้ง 2 ปัจจัยนี้ ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของนักการเมืองในตำบลแหลมบัว อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่าปัจจัยทั้งสองนี้มีบทบาทสำคัญต่อการสร้างภาพลักษณ์ของนักการเมืองในพื้นที่ เมื่อนำปัจจัย CSF และ KSF เข้ามาร่วมกันในตัวแบบ พบว่า

ทั้ง 2 ปัจจัยยังคงมีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยสามารถเขียนเป็นสมการถดถอยในรูปแบบของคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

$$IPT = 9.451 + 0.589(CSF) + 0.453(KSF)$$

สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านทักษะการสื่อสาร (CSF) และการบริหารงาน (KSF) มีผลสำคัญต่อภาพลักษณ์ของนักการเมืองในตำบลแหลมบัว อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม

การวิเคราะห์ตัวแบบจำลองที่ 3

เมื่อเพิ่มตัวแปร ปัจจัยด้านหลักธรรมาภิบาล (AEF) เข้ามาในตัวแบบ พบว่า ความสามารถในการอธิบายภาพลักษณ์ของนักการเมือง เพิ่มขึ้นเป็น 100% โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p \leq 0.001$ ซึ่งแสดงว่าตัวแบบนี้มีความสามารถในการอธิบายภาพลักษณ์ของนักการเมืองได้อย่างครบถ้วนและมีนัยสำคัญ มีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ ± 0.000 แสดงถึงความแม่นยำสูงมาก ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อภาพลักษณ์ของนักการเมือง ได้แก่ ปัจจัยด้านทักษะการสื่อสาร (CSF), ปัจจัยด้านการบริหารงาน (KSF) และปัจจัยด้านหลักธรรมาภิบาล (AEF) ทั้ง 3 ปัจจัยนี้ ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของนักการเมืองในตำบลแหลมบัว อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งแสดงว่าทั้ง 3 ปัจจัย เป็นตัวแปรสำคัญที่มีผลต่อการสร้างภาพลักษณ์ทางการเมืองในพื้นที่นี้ เมื่อนำปัจจัย CSF, KSF และ AEF มารวมกันในตัวแบบ พบว่า ทั้ง 3 ปัจจัย ยังคงมีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยสามารถเขียนเป็นสมการถดถอยในรูปแบบของคะแนนมาตรฐานได้ ดังนี้

$$IPT = 2.842 + 0.405(CSF) + 0.413(KSF) + 0.344(AEF)$$

สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านทักษะการสื่อสาร (CSF), การบริหารงาน (KSF) และหลักธรรมาภิบาล (AEF) มีผลสำคัญต่อภาพลักษณ์ของนักการเมืองในตำบลแหลมบัว อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม

การวิเคราะห์ตัวแบบจำลองที่ 4

เมื่อนำตัวแปรปัจจัยด้านความรู้ ความสามารถ (AFF) เข้ามาวิเคราะห์เพิ่มเติม พบว่า ความสามารถในการอธิบายภาพลักษณ์ของนักการเมือง เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 100 โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p \leq 0.001$ ซึ่งแสดงว่าตัวแบบมีความแม่นยำสูงมากในการอธิบายภาพลักษณ์ของนักการเมือง มีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์เท่ากับ ± 0.000 แสดงให้เห็นถึงความแม่นยำที่ดีมาก ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อภาพลักษณ์ของนักการเมือง ได้แก่ ปัจจัยด้านทักษะการสื่อสาร (CSF), ปัจจัยด้านการบริหารงาน (KSF), ปัจจัยด้านหลักธรรมาภิบาล (AEF) และปัจจัยด้านความรู้ ความสามารถ (AFF) ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของนักการเมือง ตำบลแหลมบัว อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01.และภายหลังเมื่อนำตัวแปร ปัจจัยด้านทักษะการสื่อสาร ปัจจัยด้านการบริหารงาน ปัจจัยด้านหลักธรรมาภิบาล และปัจจัยด้านความรู้ ความสามารถ (AFF) ปัจจัยเหล่านี้ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของนักการเมืองในตำบลแหลมบัว อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่าทั้งหมดนี้เป็นตัวแปรสำคัญที่อธิบายภาพลักษณ์ของนักการเมืองในพื้นที่นี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อนำตัวแปร CSF, KSF, AEF และ AFF เข้ามารวมกันในตัว

แบบ พบว่า ปัจจัยทั้ง 4 มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เช่นกัน โดยสามารถเขียนเป็นสมการถดถอยในรูปแบบของคะแนนมาตรฐานได้ ดังนี้

$$IPT = 1.535 + 0.405(CSF) + 0.413(KSF) + 0.344(AEF) + 0.000(AFF)$$

สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านทักษะการสื่อสาร (CSF), ด้านการบริหารงาน (KSF), ด้านหลักธรรมาภิบาล (AEF) มีผลสำคัญต่อภาพลักษณ์ของนักรการเมือง ในขณะที่ด้านความรู้ความสามารถ (AFF) มีบทบาทน้อยตามลำดับ

อภิปรายผล

สำหรับการอภิปรายผลดำเนินการวิจัยในส่วนนี้ ได้ดำเนินการเรียงลำดับจากข้อค้นพบที่ได้ตามวัตถุประสงค์ทางการวิจัย ประกอบด้วย 1) เพื่อศึกษาระดับปัจจัยด้านหลักธรรมาภิบาล ปัจจัยด้านการบริหารงาน ปัจจัยด้านทักษะการสื่อสาร และปัจจัยด้านความรู้ความสามารถของนักรการเมือง ตำบลแหลมบัว อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม 2) เพื่อศึกษาระดับภาพลักษณ์ของนักรการเมือง ตำบลแหลมบัว อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม และ 3) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านหลักธรรมาภิบาล ปัจจัยด้านการบริหารงาน ปัจจัยด้านทักษะการสื่อสาร และปัจจัยด้านความรู้ความสามารถที่มีส่งผลต่อภาพลักษณ์ของนักรการเมือง ตำบลแหลมบัว อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม ซึ่งเป็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ทั้งจากเชิงปริมาณ โดยผู้วิจัยพบประเด็นสำคัญต่าง ๆ เพื่อตอบคำถามการวิจัย และวัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้อภิปรายผลการวิจัยตามรายละเอียดดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยด้านหลักธรรมาภิบาล ปัจจัยด้านการบริหารงาน ปัจจัยด้านทักษะการสื่อสาร และปัจจัยด้านความรู้ความสามารถของนักการเมือง ตำบลแหลมบัว อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม

พบว่า ปัจจัยด้านหลักธรรมาภิบาลที่ดีช่วยเสริมสร้างความไว้วางใจและความเชื่อมั่นของประชาชนในระบบการเมือง ทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจและการบริหารงานของนายกฯ การที่ประชาชนสามารถตรวจสอบและมีส่วนร่วมในการบริหารงานยังส่งเสริมให้เกิดความยุติธรรมและการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น สอดคล้องกับ นงลักษณ์ ทวีรักษา (2566) กล่าวว่า หลักธรรมาภิบาลที่ดีในการเสริมสร้างความไว้วางใจและความเชื่อมั่นของประชาชนในระบบการเมืองอย่างมาก ซึ่งหลักธรรมาภิบาลที่ดีช่วยสร้างพื้นฐานที่เป็นธรรมและเท่าเทียมในการบริหารงาน ซึ่งส่งผลให้ประชาชนมีส่วนร่วมและความเข้าใจในกระบวนการตัดสินใจของนายกฯ และผู้บริหารระดับต่าง ๆ ในระบบการเมือง

ปัจจัยด้านการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้การดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประสบความสำเร็จ การมีการบริหารบุคลากรที่ดีช่วยให้บุคลากรมีความมุ่งมั่นและสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งส่งผลให้การบริการแก่ประชาชนในท้องถิ่นดีขึ้นด้วย สอดคล้องกับ ดิยานนท์ แสงบุตร (2563) กล่าวว่า ความสำคัญของการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างมาก เนื่องจากการบริหารบุคลากรที่ดีจะช่วยสร้างบรรยากาศที่เหมาะสมสำหรับบุคลากรที่มีความมุ่งมั่นและทำงานอย่างมีประสิทธิภาพขึ้น การมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานขององค์กร แต่ยังส่งผลต่อการบริการแก่

ประชาชนในท้องถิ่นอีกด้วย โดยเน้นไปที่การเสริมสร้างความเชี่ยวชาญและการพัฒนาทักษะของบุคลากร เพื่อให้พร้อมที่จะตอบสนองความต้องการของประชาชน ได้อย่างมีคุณภาพและเป็นระบบ ดังนั้น การนำหลักการบริหารที่มีประสิทธิภาพ ไปสู่การปฏิบัติจริงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถ ดำเนินการไปในทิศทางที่ยั่งยืนและประสบความสำเร็จได้

ปัจจัยด้านทักษะการสื่อสารที่ดีช่วยเสริมสร้างความเข้าใจและความร่วมมือระหว่างนักการเมืองและประชาชน การที่ประชาชนสามารถรับรู้ข้อมูล ข่าวสารและนโยบายต่าง ๆ อย่างชัดเจนทำให้เกิดความเข้าใจและการสนับสนุนใน กระบวนการบริหารงาน นอกจากนี้ การรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจาก ประชาชนยังช่วยให้นักการเมืองสามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน ได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับ สิงห์ สิงห์ขจร (2560) ได้กล่าวถึงความสำคัญ ของ ทักษะการสื่อสารที่ดีในการเสริมสร้างความเข้าใจและความร่วมมือระหว่าง นักการเมืองกับประชาชนอย่างมาก โดยทักษะการสื่อสารที่ดีช่วยให้การสื่อสาร เป็นไปอย่างชัดเจนและตรงประเด็น ทำให้ประชาชนสามารถรับรู้ข้อมูลและ นโยบายต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจนและถูกต้อง การที่ประชาชนสามารถรับรู้ข้อมูลและ มีความเข้าใจในนโยบายและกิจกรรมของนักการเมืองจะช่วยสนับสนุน กระบวนการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ การรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากประชาชนยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้นักการเมือง สามารถปรับปรุงและปรับเปลี่ยนการดำเนินงานตามความต้องการของประชาชน ได้อย่างเหมาะสม ดังนั้น ทักษะการสื่อสารที่ดีเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมให้เกิด ความเข้าใจและความร่วมมือที่ดีระหว่างนักการเมืองและประชาชนในกระบวนการ บริหารงานและการพัฒนาชุมชน

ปัจจัยด้านความรู้และความสามารถในการเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ ซึ่งสะท้อนถึงความเชื่อมั่นในทักษะและ

ความเชี่ยวชาญที่ตรงกับบทบาทผู้นำองค์กรการมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนและความสามารถในการขับเคลื่อนนโยบายที่ตอบสนองต่อความต้องการของชุมชนได้สอดคล้องกับ อภิวัฒน์ สมพงษ์ และคณะ (2565) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลที่พึงประสงค์ของประชาชน พบว่า ความพึงประสงค์สูงสุดของประชาชนอยู่ในด้านความรู้ความสามารถ รองลงมา คือ ด้านมนุษยสัมพันธ์ และด้านบุคลิกภาพในด้านความรู้ความสามารถ ผู้ที่ได้รับการยอมรับควรมีความรู้ในเรื่องกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติราชการ รวมถึงมีความรอบรู้ในด้านการบริหารและพัฒนาชุมชน สามารถนำความรู้ไปขับเคลื่อนการพัฒนาในท้องถิ่นได้อย่างเป็นรูปธรรม รวมทั้งด้านบุคลิกภาพ นายกฯ ที่ประชาชนพึงประสงค์ควรมีบุคลิกภาพที่ดี สร้างความน่าเชื่อถือ และเป็นกันเองกับประชาชน ทำให้ประชาชนรู้สึกเข้าถึงได้ง่าย และด้านมนุษยสัมพันธ์ ผู้นำควรรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและมีความสามารถในการประสานงานร่วมกับหน่วยงานอื่น ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อสร้างความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น ด้านคุณธรรมจริยธรรม ผู้นำควรมีความประพฤติที่ดี มีความรับผิดชอบในคำพูดและการตัดสินใจ ไม่มีพฤติกรรมเอารัดเอาเปรียบหรือทุจริต รวมถึงมีความเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ด้านสถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ ประชาชนคาดหวังให้ผู้นำมีอาชีพการงานที่มั่นคงและฐานะครอบครัวที่ดี ซึ่งจะช่วยลดความเสี่ยงต่อการคอร์รัปชัน ทั้งนี้ การศึกษายังพบว่า ความพึงพอใจของประชาชนในเรื่องคุณลักษณะของนายกฯ มีความแตกต่างในประเด็นเพศ แต่ไม่มีความแตกต่างในปัจจัยอื่น ๆ เช่น อายุ สถานภาพสมรส การศึกษา อาชีพ รายได้ และการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง สรุปได้ว่า การเป็นผู้นำที่มีความรู้ความสามารถพร้อมด้วยคุณธรรมและความสัมพันธ์ที่ดีกับประชาชน จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานและสร้างความไว้วางใจ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ประชาชนต้องการจากนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

2. เพื่อศึกษาระดับภาพลักษณ์ของนักการเมือง ตำบลแหลมบัว อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม

พบว่า ภาพลักษณ์ของนักการเมืองเป็นสิ่งสำคัญที่สามารถส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นและความไว้วางใจของประชาชนในท้องถิ่น ภาพลักษณ์ที่ดีของนักการเมืองที่แสดงให้เห็นถึงการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพนั้นช่วยเสริมสร้างความเชื่อมั่นของประชาชน ไม่เพียงแต่ความสามารถในการบริหารงานเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความสามารถในการแก้ไขปัญหาและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับ เรณู รื่นรัมย์ (2564) กล่าวถึงความสำคัญของภาพลักษณ์ของนักการเมืองที่สามารถส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นและความไว้วางใจของประชาชนในท้องถิ่นอย่างมาก ภาพลักษณ์ที่ดีของนักการเมืองไม่เพียงแต่แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพเท่านั้น แต่ยังต้องสามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนอย่างเหมาะสมด้วย การที่นักการเมืองมีภาพลักษณ์ที่ดีจะช่วยเสริมสร้างความเชื่อมั่นของประชาชนในการบริหารงานของตนเอง นอกจากความสามารถในการแก้ไขปัญหาและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนแล้ว ภาพลักษณ์ที่ดียังต้องสื่อถึงคุณธรรมและจริยธรรมในการปฏิบัติหน้าที่อีกด้วย นักการเมืองที่มีภาพลักษณ์ดีจะเป็นตัวแทนที่น่าเสนอตัวให้กับประชาชนได้อย่างมีความเป็นธรรมและเคารพคุณธรรมในทุกๆ ด้านของการบริหารงานและการใช้ชีวิตส่วนตัวของตนเองด้วย

3. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านหลักธรรมาภิบาล ปัจจัยด้านการบริหารงาน ปัจจัยด้านทักษะการสื่อสาร และปัจจัยด้านความรู้ความสามารถ ที่มีส่งผลต่อภาพลักษณ์ของนักรการเมือง ตำบลแหลมบัว อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม

ทักษะการสื่อสารเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของนักรการเมือง การที่นักรการเมืองสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพทำให้ประชาชนสามารถรับรู้และเข้าใจถึงนโยบายและการดำเนินงานของนักรการเมืองได้อย่างชัดเจน ซึ่งส่งผลให้ประชาชนมีความเชื่อมั่นและสนับสนุนการทำงานของนักรการเมือง นอกจากนี้ การสื่อสารที่ดีช่วยสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักรการเมืองและประชาชน ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนในระยะยาว สอดคล้องกับ สิงห์ สิงห์ขจร (2560) พบว่า ความสำคัญของทักษะการสื่อสารที่ดีของนักรการเมืองที่สามารถสร้างภาพลักษณ์ที่ดีและมีประสิทธิภาพในการติดต่อสื่อสารกับประชาชนได้อย่างเหมาะสม การที่นักรการเมืองสามารถสื่อสารได้อย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพช่วยให้ประชาชนเข้าใจถึงนโยบายและกิจกรรมต่างๆ ของนักรการเมืองได้อย่างชัดเจนมากขึ้น ซึ่งทักษะการสื่อสารส่งผลต่อความนิยมของผู้นำทางการเมืองท้องถิ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การบริหารงานที่มีประสิทธิภาพเป็นปัจจัยที่ทำให้ประชาชนมีความเชื่อมั่นในนักรการเมือง การที่นักรการเมืองสามารถวางแผนและดำเนินการตามแผนได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถจัดการทรัพยากรอย่างเหมาะสมทำให้ประชาชนเห็นถึงความสามารถและความตั้งใจในการทำงาน ซึ่งส่งผลต่อภาพลักษณ์ในเชิงบวก นอกจากนี้ การบริหารงานที่ดีช่วยให้การดำเนินงานของ

นักการเมืองเป็นไปอย่างราบรื่นและประสบความสำเร็จ ทำให้ประชาชนมีความไว้วางใจและพร้อมสนับสนุนการดำเนินงานในอนาคต สอดคล้องกับ นงลักษณ์ ทีวีรักษา (2566) พบว่า ความสำคัญของการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพของนักการเมืองที่สามารถวางแผนและดำเนินการตามแผนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการทำให้ประชาชนเห็นถึงความสามารถและความตั้งใจในการทำงานของนักการเมือง เช่น การจัดการทรัพยากรอย่างเหมาะสม ซึ่งทำให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีในเชิงบวกต่อประชาชน การบริหารงานส่งผลต่อภาพลักษณ์ของนักการเมืองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หลักธรรมาภิบาลเป็นปัจจัยที่สำคัญในการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของนักการเมือง การที่นักการเมืองมีความโปร่งใสในการบริหารงานและให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจทำให้ประชาชนมีความเชื่อมั่นและไว้วางใจในการทำงาน นอกจากนี้ การที่นักการเมืองบริหารงานตามหลักนิติธรรมและยึดมั่นในความถูกต้องและเป็นธรรมยังช่วยเสริมสร้างความเชื่อมั่นและความน่าเชื่อถือในสายตาของประชาชน สอดคล้องกับ ดิยานนท์ แสงบุตร (2563) พบว่า ความสำคัญของหลักธรรมาภิบาลในการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของนักการเมือง โดยการที่นักการเมืองมีความโปร่งใสในการบริหารงานและให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ สร้างความเชื่อมั่นและไว้วางใจในการทำงานของนักการเมืองได้อย่างมาก การบริหารงานตามหลักนิติธรรมและการยึดมั่นในความถูกต้องและเป็นธรรมยังช่วยเสริมสร้างความเชื่อมั่นและความน่าเชื่อถือในสายตาของประชาชน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของนักการเมือง ตำบลแหลมบัว อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม สรุปผลได้ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 237 คน ช่วงอายุอยู่ระหว่าง 18 ถึง 66 ปี สถานภาพทางครอบครัวส่วนใหญ่สมรสมีบุตรแล้ว ระดับการศึกษาส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า สถานภาพการทำงานส่วนใหญ่เป็นบุคคลทั่วไป มีประสบการณ์การทำงานตั้งแต่น้อยกว่า 1 ปีจนถึง 30 ปี

2. ปัจจัยด้านหลักธรรมาภิบาล มีความคิดเห็นในภาพรวมทั้งหมดอยู่ในระดับมาก โดยด้านหลักความโปร่งใสจะเน้นในเรื่อง กระบวนการในการเลือกตั้งหรือการเข้าสู่ตำแหน่งของนายกฯ มีความโปร่งใส ประชาชนในท้องถิ่นสามารถตรวจสอบได้ ด้านหลักนิติธรรม ส่วนใหญ่จะเน้นเรื่องนายกฯ บริหารงานโดยยึดหลักการความถูกต้องและเป็นธรรม ด้านความเสมอภาคส่วนใหญ่จะเน้นเรื่องการบริหารงานของนักการเมืองควรมีความรับผิดชอบต่อผลการปฏิบัติงานในหน้าที่ของตน และผลงานเจ้าหน้าที่ในหน่วยงาน ด้านการมีฉันทานุมัติร่วมในสังคมส่วนใหญ่จะเน้นเรื่องเจ้าหน้าที่ทุกระดับ และประชาชนทั่วไป มีส่วนร่วมตัดสินใจในการทำงาน ด้านคุณธรรมและจริยธรรม ส่วนใหญ่จะเน้นเรื่องประชาชนในท้องถิ่นมีความมั่นใจในการบริหารงานที่เป็นธรรมของนายกฯ และด้านหลักความคุ้มค่าส่วนใหญ่จะเน้นเรื่องการบริหารงานควรให้มีการใช้จ่ายงบประมาณอย่างประหยัดเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานสูงสุด

3. ปัจจัยด้านการบริหารงาน มีความคิดเห็นในภาพรวมทั้งหมดอยู่ในระดับมากที่สุด โดยจะเน้นไปที่เรื่องนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแหลมบัว มีการจัดสรรงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่าเกิดประโยชน์สูงสุด

4. ปัจจัยด้านทักษะการสื่อสาร มีความคิดเห็นในภาพรวมทั้งหมดอยู่ในระดับมาก โดยจะเน้นไปที่เรื่องนายกฯ มีรูปแบบการสื่อสารที่ดี ประชาชนในท้องถิ่นเข้าใจข้อมูลได้อย่างชัดเจนและถูกต้อง

5. ปัจจัยด้านความรู้ ความสามารถ มีความคิดเห็นในภาพรวมทั้งหมดอยู่ในระดับมาก โดยจะเน้นไปที่เรื่องนายกฯ เป็นผู้มีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่

6. ปัจจัยภาพลักษณ์ของนักการเมือง มีความคิดเห็นในภาพรวมทั้งหมดอยู่ในระดับมาก โดยส่วนใหญ่จะเน้นเรื่องนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแหลมบัว บริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7. แบบปัจจัยด้านทักษะการสื่อสาร ปัจจัยด้านการบริหารงาน และปัจจัยด้านหลักธรรมมาภิบาลที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของนักการเมือง ตำบลแหลมบัว อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม ร้อยละ 100

8. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยได้รวบรวมและตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาลงรหัสในแบบฟอร์มการลงรหัส (Coding Form) เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ แล้วจึงนำผลที่ได้มาอภิปราย ประกอบด้วย 1) ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การ

พรรณนาข้อมูลเพื่ออธิบายข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามโดยวิธีการหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) 2) ส่วนที่ 2 - 6 คุณลักษณะของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาโดยใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ 3) ส่วนที่ 7 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่ออิทธิพลและภาพลักษณ์ของนักการเมือง ตำบลแหลมบัว อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม ด้วยการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ซึ่งผลการทดสอบเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดทุกรายการ ดังนั้น จึงมีความเหมาะสมในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของนักการเมือง ตำบลแหลมบัว อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม มากที่สุด คือ ปัจจัยด้านทักษะการสื่อสาร (CSF) รองลงมา คือ ด้านการบริหารงาน (KSF) และ ด้านหลักธรรมาภิบาล (AEF) มีผลสำคัญต่อภาพลักษณ์ของนักการเมือง ในขณะที่ด้านความรู้ความสามารถ (AFF) มีบทบาทน้อย ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ได้ ในรูปแบบของคะแนนมาตรฐานได้ ดังนี้

$$IPT = 1.535 + 0.405(CSF) + 0.413(KSF) + 0.344(AEF) + 0.000(AFF)$$

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย: ปรับปรุงนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการเมืองในระดับท้องถิ่น เช่น การสร้างนโยบายที่เพิ่มความโปร่งใสและความเท่าเทียมในการบริหารงาน รวมถึงการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งและการบริหารการเมืองในระดับท้องถิ่น

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1) ใช้ข้อมูลจากการวิจัยเพื่อพัฒนากลยุทธ์การสื่อสารที่มุ่งเน้นคุณภาพและความโปร่งใสของนักการเมือง เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีและน่าเชื่อถือในสายตาสาธารณะ

2) ใช้ข้อมูลเป็นฐานในการตัดสินใจและบริหารงาน ช่วยลดความผิดพลาดในการดำเนินงานและเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารการเมือง

3. ข้อเสนอแนะเชิงการวิจัยครั้งต่อไป

1) ทำการวิจัยเปรียบเทียบโดยขยายขอบเขตการศึกษาไปยังพื้นที่อื่น เช่น ระหว่างตำบลหรืออำเภอต่าง ๆ เพื่อเปรียบเทียบผลการศึกษา ซึ่งจะช่วยให้ระบุจุดแข็งและจุดอ่อนของแต่ละพื้นที่ และนำไปสู่การพัฒนานโยบายที่เหมาะสม

2) ใช้การวิจัยแบบผสมผสานระหว่างเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมและหลากหลาย การวิจัยเชิงปริมาณช่วยให้เห็นภาพรวมของปัจจัยที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์นักการเมือง ขณะที่การวิจัยเชิงคุณภาพช่วยให้เข้าใจมุมมองและประสบการณ์ของประชาชนในเชิงลึก

เอกสารอ้างอิง

- กิตติพงษ์ แซ่ลิ่ม. (2018). บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนา
ท้องถิ่น: กรณีศึกษา อบต. ในจังหวัดนครราชสีมา. วารสารการปกครอง
ท้องถิ่น, 12(3), 45-60.
- ดิยานนท์ แสงบุตร. (2563). การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตร
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ทวีวัฒน์ อินทรประเสริฐ. (2559). การปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาลของ
ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต
17. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพ
พรรณี.
- ธนบัตร อัมมมงคลพันธ์, ทศนีย์ ลักษณะนิชนชัย, กมลพร กัลยาณมิตร, และ
สถิตย์ นิยมญาติ. (2022). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อภาพลักษณ์ของพรรคการเมือง
ไทยที่พึงประสงค์. วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลง
กรณราชวิทยาลัย, 8(2), 154-174.
- นงลักษณ์ ทวีรักษา. (2566). การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การ
บริหารส่วนตำบลอำเภอเมืองสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม.
วารสารรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 6(1), 9-24.

- นพพล คตสุข. (2555). รายงานวิจัย เรื่อง ภาพลักษณ์ของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในทัศนะของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุตรดิตถ์ = *Executive images of local administrative organization regarding resident's opinion in Muang district, Uttaradit province*. อุตรดิตถ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- นิเวศน์ วงศ์สุวรรณ และ อินตา ศิริวรรณ (2017). การบริหารแบบมีส่วนร่วม. *Mahachula Academic Journal*, 4(1), 176-187.
- นพพล นิมสุวรรณ และ สุเมธ พรหมอินทร์ (2021). การพัฒนาทักษะด้านความร่วมมือการทำงานเป็นทีมและภาวะผู้นำ ข้ามวัฒนธรรมของเยาวชนในตำบลปากรอ จังหวัดสงขลา. *Journal of Buddhist Anthropology*, 6(8), 73-86.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2559). แก่นคติแนวคิดเสริมสร้างพลัง. มหาสารคาม: ตักศิลาการพิมพ์.
- บุญธิดา แก้วทอง, วรกฤต เกื่อนช้าง และวินัย ทองมัน. (2022). แนวทางการเสริมสร้างมนุษยสัมพันธ์ของบุคลากรตามหลักสังคหวัตถุ 4 ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอตากฟ้า จังหวัดนครสวรรค์. *วารสารวิจัยวิชาการ*, 5(3), 131-146.
- พิมลพรรณ เพชรสมบัติ. (2021). ผู้บริหารกับการทำงานเป็นทีม. *Education journal Faculty of Education, Nakhon Sawan Rajabhat University*, 4(1), 1-7.

- ภูติศ นอขุนทด. (2022). หลักธรรมาภิบาลกับการบริหารงานภาครัฐ. *วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์*, 7(1), 1029-1044.
- ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542. (2542). *ราชกิจจานุเบกษา*, 116(63 ง), 24-25.
- รัตนภรณ์ แววกระโทก. (2552). ปัจจัยสู่ความสำเร็จในการทำงานเป็นทีม. ค้นเมื่อ 10 กุมภาพันธ์ 2568, จาก <http://www.gotoknow.org/posts>
- เรณู รื่นรมย์. (2564). ทศนคติของประชาชนที่มีต่อภาพลักษณ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลวังห้ว อำเภอกาหลง จังหวัดระยอง. *วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา*.
- วรัญญา รักษาแก้ว, อรยา ปู่ฝ้าย, เกษมสันต์ ภิรมย์ราช, สาวิตรี เรียบทวิ, และบุญชัย เนาว์ศรีสรณ์ (2024). *วารสารการบริหาร การจัดการ และการพัฒนาที่ยั่งยืน*, 2(1), 1-16.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). *ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579)*. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- สิงห์ สิงห์ขจร. (2560). *การสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมของผู้นำทางการเมืองท้องถิ่น*. ดุษฎีนิพนธ์นิเทศศาสตรดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สรรพสิทธิ์ ชมพูนุช และกัมปนาท วงษ์วัฒนพงษ์. (2021). การทุจริตในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น: เงื่อนไขและการป้องกัน. *Journal of Roi Kaensam Academi*, 6(10), 423-440.

- ศิริรักษ์ บุญพร้อมรักษา, คมสันต์ ชีระพีช, & วิชุดา จันทรวโรจน์. (2564). บทบาทของผู้นำยุคใหม่ที่มีผลต่อการจัดการองค์การบนฐานวิถีชีวิตใหม่. *วารสารวิทยาการจัดการปริทัศน์*, 23(2), 258-266.
- อภิวัฒน์ สมพงษ์ และคณะ. (2565). คุณลักษณะของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลที่พึงประสงค์ของประชาชน ตำบลลำโรงตาเจ็น อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดศรีสะเกษ. *วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์*, 7(3), 1109-1121.
- อังคณา พิมพ์ดี. (2559). การปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพภายในของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- Albuquerque, U. (2015). *Efficient Oral Communication*. DOI:10.1007/978-3-319-06517-5_3
- Ballow, J., Gilson, M., & Odiorne, G. (1962). Management by objectives. *Journal of Business Research*, 10(3), 123-135.
- Barrett, L. (2000). *Emotional Intelligence: Its Role in Achieving Effectiveness in the Workplace*. Leeds, United Kingdom: Emerald Publishing.
- Bisel, R., and Rush, K. (2021). *Communication in Organizations*. New York: Oxford University Press.
- Bloom, B. (1956). *Taxonomy of Educational Objectives*. London: Longman.
- Carnegie, D. (1995). *How to Win Friends and Influence People*. New York: Simon & Schuster.

- Côté, Stéphane. (2014). Emotional intelligence in organizations. *Annual Review of Organizational Behavior*, 1(1), 459-488.
- Davis, M. (2005). *Knowledge and competence: Conceptualization, dimensions, and performance implications*. Hoboken, NJ: Blackwell.
- Eraut, Michael. (2004). Informal learning in the workplace. *Studies in continuing education*, 26(2), 247-273.
- Hambrick, D., Pink, J., Meinz, E., Pettibone, J., and Oswald, F. (2008). The roles of ability, personality, and interests in acquiring current events knowledge: A longitudinal study. *Intelligence*, 36, 261-278.
- Kalpana, Thakur. (2014). A constructivist perspective on teaching and learning: A conceptual framework. *International Research Journal of Social Sciences*, 3(1), 27-29.
- Mason, T., and Bawden, D. (2023). Times new plural: The multiple temporalities of contemporary life and the infosphere. *Journal of the Association for Information Science and Technology*, 74, 1159 - 1169.
- Moshtari, M. (2016). Inter-Organizational Fit, Relationship Management Capability, and Collaborative Performance within a Humanitarian Setting. *Production and Operations Management*, 25, 1542 - 1557.

- Mulder, M. (2012). *Work and learning: Critical issues in the sociology of education*. New York: Springer.
- Mulder, M. (2017). *Competence-based Vocational and Professional Education*. New York: Springer.
- Nunnally, J. C. (1978). *Psychometric theory* (2nd ed.). New York: McGraw-Hill.
- Rogers, E. M. (1976). Communication strategies for adoption of innovations. *Journal of Communication*, 26(4), 71-85.
- Schmidt, H. (2013). Learning from Experience: The Role of Reflection in Developing Competencies. *Journal of Educational Psychology*, 105(3), 755-766.
- Schramm, W. (1973). *The process and effects of mass communication*. Champaign, IL: University of Illinois Press.
- Timm, I. (1995). *The virtual community: Homesteading on the electronic frontier*. Reading, MA: Addison-Wesley.
- Tynjala, P. (2008). Perspectives into Learning at the Workplace. *Educational Research Review*, 3(2), 181-193.
- Winterton, J. (2017). *Competence-based vocational and professional education*. M. Mulder (Ed.). New York: Springer.
- Yamane, T. (1967). *Elementary sampling theory*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.